

3. रुक्ता adj. durchbohrt H. an. 2, 558. MED. avj. 7. — Vielleicht fehlerhafte Var. für रुक्का.

रुक्तागन्धा (von रुक्ता + गन्ध) f. N. einer Pflanze, *Argyrea argentea* Sweet., AK. 2, 4, 3, 2. Nach RATNAM. im ÇKDr. = रुक्म्यगन्धा (wird AK. als blosse Var. aufgeführt) oder रुक्मिजाङ्गलिकी; nach ÇABDAR. ebend. = रुक्तागन्धिका.

रुक्तागन्धिका (wie eben) f. N. einer Winde, *Batatas paniculata* Choisy., AK. 2, 4, 3, 29.

रुक्ताग्रीव (von रुक्ता + ग्रीवा) m. Bez. eines gespenstischen Wesens AV. 8, 6, 2.

रुक्ताय (रुक्ता + ना) m. Gebieter der Sterne, ein Name des Mondes Verz. d. B. H. No. 1264.

रुक्तेनेमि (रुक्ता + नेमि, wenn die Lesart sicher ist) m. ein Bein. Vishnu's H. c. 74.

रुक्तेनम (रुक्ता + सम) adj. Rk-ähnlich, Bez. eines Sāman TS. 4, 3, 2, 2. — Vgl. रुक्कसम.

रुक्तर 1) m. Dorn Nir. 9, 32. Vgl. रुक्तर. In dieser Bedeut. wohl von 2. रुक्तर = रुक्तेनम् Up. 3, 74. H. an. 3, 526. MED. r. 120. — 3) n. Regenguss H. an. MED. Wohl von 1. रुक्तर.

रुक्तराज (रुक्ता + राज) m. 1) König der Büren HARIV. 2038. R. 6, 6, 19. 78, 9, 13. BUAG. P. 8, 21, 8. — 2) König der Sterne, ein Bein. des Mondes VIKR. 39, 15.

रुक्तेला f. Fessel (bei Huftieren) VS. 23, 3. — Vgl. रुक्करा.

रुक्तेवत् (von रुक्ता) m. N. pr. eines Gebirges N. 9, 21. HARIV. 1983. 2062. 3241. रुक्तेवत् गिरिश्रेष्ठमध्यास्ते नर्मदा पिवन् । सर्वतीणामधिपतिर्धूमो नामैष यूयः || R. 6, 3, 10. RAGH. 3, 44. — Vgl. रुक्ता 7.

रुक्तेवत् N. pr. einer Stadt: रुक्तेवत् नगरे HARIV. 9432.

रुक्तेका (vgl. रुक्ता 1) f. Bez. böser, gespenstischer Wesen: रुक्तेका रक्तो अयं बाधयाम्नात् AV. 12, 1, 49. VS. 30, 8. रुक्तेका: पुरुषव्याघ्रा: परिमेषिणा व्याधयान्यस्तस्करा अरण्येधात्रायेरन् ÇAT. Br. 13, 2, 4, 2. 4. Vgl. zu AV. 18, 2, 31.

रुक्तेश (रुक्ता + श) m. Herr der Gestirne, ein Bein. des Mondes HALAJ. im ÇKDr.

रुक्तेद (रुक्ता + उद) m. N. pr. eines Gebirges P. 4, 3, 91. Sch.

रुक्तेक्षित (रुक्ता + से) adj. von Rk getrieben in einer Formel AV. 10, 3, 30.

रुक्तेक्षिता (रुक्ता + से) f. die geordnete und aufgezeichnete Sammlung der Rk M. 11, 262.

रुक्तेसम = रुक्ता VS. 13, 56.

रुक्तेसामे (रुक्ता + सामन्) n. du. रुक्तेसामे die Rk und die Sāman P. 5, 4, 77. gaṇa दधिपयश्चादि zu 2, 4, 14. Vop. 6, 8. RV. 10, 114, 6. VS. 4, 1, 9. ÇAT. Br. 3, 1, 4, 12. 4, 6, 3, 3. n. pl. रुक्तेसामानि VS. 18, 43. ÇAT. Br. 9, 4, 4, 12. रुक्तेसामन् m. ein Bein. Vishnu's R. 6, 102, 17. — रुक्तेसामन् n. N. eines Sāman Ind. St. 3, 210.

रुक्तेयन (रुक्ता + अयन 2, b) n. P. 4, 3, 73. = रुक्तेयनम् 8, 4, 3, Sch.

रुक्तेवानम् (von रुक्ता + आवान von वा, वयति mit आ) adv. die Rk aneinanderheftend, nicht zwischen denselben absetzend: अभिष्टुयाद्गवानम् मृचमृचमनवानमुक्ता ĀÇV. ÇR. 4, 6, 3, 13, 20.

रुक्ताया (रुक्ता + गा) f. wie es scheint N. eines bes. Gesanges JĀG. 3, 114.

रुक्ता (von रुक्ता) adj. Rk-mässig, den Charakter der Rk habend AIR. Br. 3, 9.

रुक्तात् (wie eben) adj. zur Erkl. von रुक्तेयन Nir. 7, 26.

रुक्तेमन् (wie eben) adj. preisend, jubelnd: रुक्तेमन् रुक्तेमन् गातुर्भिर्गणैः RV. 1, 100, 4. गिरा यदि निर्णिज्मृगमणौ युयुः 9, 86, 46.

रुक्तेम्य (wie eben) adj. preiswürdig, loblich: गीर्भिर्गुणैः रुक्तेम्यम् RV. 1, 9, 9. 31, 1. 3, 2, 4. विशो राजानमुप तस्य रुक्तेम्यम् 6, 8, 4. 43, 7. 8, 23, 3. 39, 1. 40, 10. 9, 68, 6. 74, 3. Einmal रुक्तेम्याय betont 1, 62, 1.

रुक्तेयान (रुक्ता + वि) n. Titel eines dem Çaunaka zugeschriebenen Werkes WEBER, Lit. 33. 60. Verz. d. B. H. No. 123. fgg. 53, 1173 (!).

रुक्तेद (रुक्ता + वेद) m. Rgveda a) die Gesamtheit derjenigen heiligen Poesien, welche nach ihrer Anwendung im Cultus रुक्ते: heissen im Unterschied von den यज्ञैः und सामानि; b) die geordnete und aufgezeichnete Sammlung dieser Lieder, eine der heiligen Schriften. Der RV. ist in zehn Bücher (मण्डल) eingetheilt: die ersten acht enthalten jedesmal besondere Liederkreise, welche einem Verfasser oder einem bestimmten Geschlecht zugeschrieben sind; das neunte Buch enthält die Soma-Lieder; das zehnte ist ein Anhang von Poesien verschiedener Art und von mancherlei Verfassern; c) in weiterem Sinne bezeichnet das Wort eine ganze Abtheilung der heiligen Bücher, unter welcher liturgische und andere Bücher begriffen sind. Vgl. ROTU, Zur L. u. G. d. W. p. 5. fgg. WEBER, Lit. p. 30. fgg. H. 249. रुक्तेद एवाग्नेरायत यनुर्वेदो वायो: सामवेद आदित्यात् (vgl. M. 1, 23) AIR. Br. 3, 32. ÇAT. Br. 11, 5, 8, 3. रुक्तेदेव होत्रमुक्यत यनुर्वेदेनाध्वयं सामवेदेनोद्गीथम् 4, 6 (wofür AIR. Br. 3, 32 रुक्ता, यनुया, सामा steht). 12, 3, 4, 9. 14, 4, 3, 12. 3, 4, 10, 6, 10, 6. 7, 3, 11. ÇĀÑKH. ÇR. 1, 1, 27. 3, 21, 2. PĀR. GĀHJ. 2, 10. रुक्तेदो देवदेव-त्यो यनुर्वेदस्तु मानुषः । सामवेदः स्मृतः पित्र्यः M. 4, 124. 11, 261. रुक्तेद-विद् 12, 112. VP. 42, 273. fgg. रुक्तेदिन् adj. mit dem Rgveda vertraut: रुक्तेदिविप्रोत्सर्ग GILD. Bibl. 465. रुक्तेयनुः सामवेदिन् mit den genannten Veda vertraut INDR. 2, 18. रुक्तेदीय adj. zum RV. gehörig Verz. d. B. H. No. 1178.

रुक्ताय, रुक्तायैति und ते 1) beben: रुक्तेमन् रुक्तेमन् स्वस्य मन्योः । रुक्तायते सुभवेः पर्वतासः RV. 4, 17, 2. — 2) beben vor Leidenschaft, toben, rasen; partic. act.: उत स्तोस्य तन्यतेरिच्यो रुक्तायतो ध्रुविभुजो भयते 4, 38, 8. इन्द्रस्यात्र तवैषेभ्यो विरुप्तिन रुक्तायतो ध्रुवरूपत मन्यवे 10, 113, 6. 2, 23, 3. 4, 30, 3. partic. med.: नहि वा रोदसी उभे रुक्तायमोण-मिन्वतः 4, 10, 8. युधे यदिज्ञान आरुधान्यव्यामोणो निरिणाति शत्रून् 61, 13. — Denom. von einem nicht erhaltenen nom. रुक्ते, von dem auch रुक्तावत् stammt. Vgl. im Zend ereghata, pers. ارغند, ارغیدن, ارغیدن; das deutsche arg bed. nach GRAMM in der ältesten Zeit vorzugsweise timidus und avarus.

रुक्तावत् adj. tobend, stürmisch; von Indra: रुक्तावान् RV. 3, 30, 3. यदा समये व्यचेद्वावा 4, 24, 8. स्तयो महतः कविशस्त रुक्तावान् 1, 152, 2. समरणमृवावत् 10, 27, 3.

रुक्ता s. मनरुक्ता.

रुक्तेय (von रुक्ता) adj. aus Rk bestehend AIR. Br. 1, 22. एतं यज्ञमृचयं यनुर्मयं साममयमाहुतिमयम् ÇAT. Br. 4, 3, 4, 5. 10, 3, 4, 5. 11, 2, 6, 13.